

Kötü Bir Kelam Ettiysen Affola

— Saliha Kaşkır · 29 Mart 2011

Anlatsam ağlayacak mısın sanki?
Ya da tel bağlayacakmısın mısralarıma
Yetim kalmış sözcükleri daha mı çok seveceksin?
Yalnız ben değilim kelimelerin efendisi
Nice cümleler gelip geçti yalnız ve yorgun
Ne arzuhaller yazıldı keder üstüne
Ve henüz doğmamış ne kelimeler bekliyor sırasını
Elçiye zaval olmaz derler sevgili
Ben söyleneceklerin yalancısıyım

Yağmur ormanlarını hiç görmedim mesela
Okuduklarımla biliyorum ağaçların hep ağladıklarını
Akılda kalan yağmur ve sırlısıklam gözyaşları

Her gün duyduğun evet ve hayır ları düşünsene
Söylenişlerine göre anlaşılan cümleleri bir de
Bazı sözler çeker insanı,duyguların izi kalır
Sevgiyi de,nefreti de aynı anda yaşatır bazıları
Harfler tek kaldıklarında yalnızca yazı karakteridir
Bir araya geldiklerinde kişilik kazanır güçlenirler
Yürekte izler bırakır unutulmaz olurlar

Anlatsam anlayacak mısın beni?
Bir ışık yakabilecek miyim yüreğine?
Karanlık bölgelerden kurtulacak mı düşüncelerin?
Büyük bir okyanustur kelimeler ,sonsuzluktur
Kıyısında ne yazarlar batar karaya vurur
Yazmak ,bir kalemi yontup okyanusa batırmak gibi
Ve biz o sonsuz sularda,hercai birer nidâ
Anlam kazanmaya çalışıyoruz iki alem arasında
İmlası bozuk şiirler yaşıyoruz bu uçurumun kıyısında
Anlattım işte, üzecek bir kelam ettiysen affola